

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΔΑΦΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
(15 Ὀκτωβρίου 2013)

* * *

Ὅσιολογιώτατε ἅγιε Πρωτεπιστάτα π. Στέφανε,
Ὅσιολογιώτατοι πατέρες τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας,
Ἐξοχώτατε κύριε Διοικητά,
Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἀσκηταί, οἱ οἰκοῦντες τὴν ἀκρόρεια
ταύτην τοῦ παρ' ἡμῖν γνησίου Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος,

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῇ παναγίᾳ καὶ
ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιτέρῳ Τριάδι, τῷ ἐνὶ Θεῷ, καὶ ὕμνος
«τῇ προστασίᾳ καὶ σκέπῃ καὶ ἐφόρῳ τοῦ περιωνύμου κλήρου τῆς», τῇ
Ἀχράντῳ Θεοτόκῳ, πρέπει καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ὅτι
ἠὺδόκησεν εἰς τὴν ἡμετέραν Μετριότητα, ἐρχομένην ἐκ τῆς βασιλίδος
τῶν πόλεων, μετὰ τῆς ὁποίας ὑφαλῶς καὶ κορυφαίως ἐνοῦται καὶ
συνδέεται ὁ Ἱερὸς Ἄθως, νὰ εὕρισκώμεθα δι' ἕκτην φορὰν κατὰ τὴν
ταπεινὴν πρωθιεραρχικὴν διακονίαν ἡμῶν, ἐνταῦθα, εἰς τὸν τόπον τὸν
ἔχοντα "ἱερὰν κρηπίδα καὶ ἀπεριδόνητον ἱερὰν ἄγκυραν" τὴν Κυρίαν
Θεοτόκον, ἵνα ἐορτάσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν μετὰ τῆς προσφιλοῦς
Ὀσιότητος ὑμῶν ἱερὸν ἐπετειακὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἡ Χάρις τοῦ
χρόνου καὶ καιροῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θεμένου Κυρίου ἐπιτρέπει ἵνα
ζῶμεν εἰς χρόνους ἐσχατολογικούς, κατὰ τοὺς ὁποίους "ἐψύγη ἡ
ἀγάπη τῶν πολλῶν", ἐκλονίσθη τὸ φρόνημα, ἀξίαι καὶ ἀρχαὶ
παραγράφονται καὶ τὰ πάντα ἀξιολογοῦνται ὡς "ματαιότης".

Εὕρισκόμενοι εἰς τὴν ἀγιορειτικὴν γῆν, "μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ
γῆς", κατὰ τὴν προσφῶ ρῆσιν συγχρόνου Ἀγιορείτου, λησμονοῦμεν τὰ
τοῦ κόσμου καὶ προστρέχομεν ἀπόψε, καὶ ἐς αἰεὶ, ἡμεῖς οἱ ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑμεῖς οἱ "οἰκοῦντες τὸν κλῆρον" τοῦτον
πατέρες καὶ ἀδελφοί, "ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ καὶ μητρικῇ χάριτι καὶ

συμπαθεστάτη προνοία και ἀντιλήψει σου", Ὑπεραγία Θεοτόκε, κομίζοντες ἅμα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Περιβολίῳ τούτῳ οἰκοῦσιν ἢ παροικοῦσι μονασταῖς, τέκνοις ἀγαπητοῖς τῆς Θεομήτορος, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ δεόμεθα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου: "τὴν πύλην ἡμῖν τῆς ζωῆς ὑπάνοιξον, ἀφαρπάζουσα πυλῶν ἡμᾶς τοῦ Ἄδου", "βραβεύουσα ἅμα φιλευσπλάγχχνως ἀποκοπὴν τῶν πολλῶν χρεῶν" μας.

Προθύμως ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν ἡμῖν πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὸ εὐλογημένον περιβόλιον τῆς Παναγίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἐνσωματώσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἱεροῦ ἱστορικοῦ καὶ θεοευλογήτου Ψηφίσματος τῶν τότε οἰκούντων ἐν αὐτῷ μακαριστῶν Ἀγιορειτῶν πατέρων, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξεδήλωσαν τὴν ἀμετάθετον βούλησιν αὐτῶν ἵνα ἀσκῶνται καὶ δραστηριο-ποιῶνται ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς εὐλογημένης Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος. Τῆς κοιτίδος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῶν ἀξιῶν τοῦ πνεύματος, καὶ μάλιστα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τοῦ ἠθους καὶ τοῦ ἔθους, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ζωῆς, πέραν σκοπιμοτήτων καὶ ἐπιγείων βλέψεων.

Ἐρχόμενοι ὡς κανονικὸς Ἐπίσκοπός σας, πατέρες καὶ ἀδελφοί, εἰς τὰ ἴδια, εὐφραινόμεθα διότι παραλαμβάνετε ἡμᾶς, καὶ εὐχαριστοῦμεν ἑαυτοῖς καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ τῇ ἐπανασυναντή-σει, χαίροντες ὅτι κατὰ τὸ τριήμερον τοῦτο "ἐν ἑσπέρα καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρία, ἐν ἡμέρᾳ, νυκτὶ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ" θὰ εὐρισκώμεθα ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Κυρίας Θεοτόκου, καὶ δεόμεθα πρὸς αὐτὴν ὅπως "μὴ παύσῃ ἐν παντὶ περισκέπουσα τὸ περίβλεπτον τοῦτο Ὅρος" τῆς κληρουχίας τῆς εὐλογημένης Ἑλλάδος καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, "τὸ εὐλαβῶς ἐν ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ τὸ ἅγιον ὄνομα τῆς Θεομήτορος φέρον ἐν τῷ στόματι καὶ νοῖ, παρέχουσα ἐν τούτῳ πλουσίᾳ χειρὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστασίας τὰ γνωρίσματα», τὰ ὁποῖα καὶ νῦν «καρδίας πόθῳ» ψηλαφοῦμεν κατὰ τρόπον ἄπτόν.

Ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν γενομένην τιμητικὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸν φιλόξενον λιμένα τῆς Δάφνης, καὶ εἰσοδεύοντες εἰς τὰ "ἅγια τῶν ἀγίων" τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐκ τῆς "πύλης τῆς κατ' ἀνατολάς", ἀρχόμεθα τῶν ἑορτασμῶν ἐν καθαρῷ νοῖ καὶ συμπνευματιζόμεθα μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος "τοῦ Ὁρους καθηγητῶν, μοναστῶν, μιγάδων, Ἱεραρχῶν, ἀθλητῶν, ὁμολογητῶν, ποιμένων καὶ ὁσίων καὶ μετὰ τῶν μοναστῶν τοῦ πλήθους" καὶ βιοῦμεν τῷ πνεύματι τὰ πρὸ αἰῶνος γεγονότα, τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν παρακμὴν, τὴν κραταιὰν ὡς ὁ θάνατος ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν Ἀγιορειτῶν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὴν σκέπην, προστασίαν

καὶ ἀρωγὴν τοῦ ὁποίου, κατὰ τὰ Ἀγιορειτικὰ ἦθη, ζῆ καὶ κινεῖται καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ἄθως τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν.

Εὐλογοῦντες ὑμᾶς ἐπικαλούμεθα πατρικῶς πλουσίαν τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ πάντας καὶ ἕνα ἕκαστον Ἀγιορείτην μοναχόν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἠγαπημένα, "εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος". Ἀμήν.